

Войводата.

Завързвай се по-скоро, че кръвта...

Раненият.

Не ме боли... Пази се ти, че безъ тебъ...

(До като да издума — клюмва глава въ предсмъртие).

Войводата (съ болка).

Юнакътъ ми!...

(Цѣлува го и пакъ застава на мѣстото си).

(Дълго бучение. Куршумитѣ лѣтятъ като градъ. Вижда се, когато ранени по разни засади се превиватъ отъ мжка. Едни се превързватъ; други умирайки не пушатъ пушка отъ ржце. Нѣкои пронизани въ черепа — издъхватъ веднага).

(Вбѣсенъ ревъ: Юрушъ, юрушъ!... юрушъ...).

(Войводата стои непоколебимъ)

Единъ възстаникъ.

(се отдѣля отъ мѣстото си и застава предъ войводата съ оокрени очи)

Да бѣгаме, войводо... Невъзможно тукъ да стоимъ... Азъ видѣхъ ги, безбройни пълчища изкачватъ се насамъ...

Оттаткъ на скалистия чукаръ да се отеглимъ до като разсъмне...

А после ще обмислимъ що да правимъ...

(Войводата е мраченъ. Не вдига глава)

Сжшиятъ възстаникъ.

Замолвамъ те: за тебе и за насъ

да бързае...

Войводата. ... Страхливецъ билъ си ти!

(До като му издума — крушумъ олучва възстаника и пада)

(гърмежитѣ зачестяватъ въ залпове)

(биватъ ранени мнозина)

(настава паника)

Всички напушатъ мѣстата си и се събиратъ около войводата, който ги гледа безъ да дава заповедъ. Въ това време се чуватъ гръмогласни